

Το κείμενο που μεταφράζουμε σε αυτό το τεύχος είναι κάπως δύστροπο. Πέρα από την θεωρητική του συνεισφορά, το κείμενο που ακολουθεί έχει και μια ειδική ιστορική αξία. Είναι ικανό να μας θυμίσει τον τρόπο με τον οποίο σύντροφοι/σες από το όχι και τόσο μακρινό παρελθόν επεξεργάζονταν την θεωρία για πολιτικούς σκοπούς. Επεξεργάζονταν! Δεν έκαναν copy paste, όπως συνηθίζεται σήμερα στους κινηματικούς μαρξιστικούς κύκλους. Πέρα από αυτό, ο Αλκουάτι αναφέρεται σε κάτι εξαιρετικά σημαντικό: Η ταξική πάλη μπορεί να είναι εντοπισμένη σε «ένα μόνο κράτος», σε «ένα μόνο εργοστάσιο» αλλά είναι ταυτόσημη και ταυτόχρονα διεθνής. Η αξία που παράγεται στην παραγωγή μεταμορφώνεται, μετασχηματίζεται και περνά στα υπόλοιπα σημεία του κυκλώματος παραγωγή-κυκλοφορία-πραγματοποίηση. Στον βαθμό που το κύκλωμα είναι διεθνές και η εργατική τάξη προκαλεί πρόβλημα στο πρώτο επίπεδο του κυκλώματος, δημιουργεί προβλήματα: τα τοπικά προβλήματα είναι παγκόσμια προβλήματα.

*** Αυτή η σύνοψη παραλείπει την λεπτομερή συζήτηση για την Ιταλία και επικεντρώνεται στις απόψεις που αναπτύσσει. Η σειρά της σύνθεσης δεν έχει υποστεί αναδιάταξη.*

Θέμα: τα κινήματα των αγώνων της εργατικής τάξης συγκροτούν ένα ΔΙΚΤΥΟ, όχι μόνο ανά περιοχές ή ανά κράτη αλλά ακόμη και σε διεθνές επίπεδο.

ΔΙΚΤΥΟ: η ενότητα των αγώνων τόσο στις κάθετες όσο και στις οριζόντιες (δι)άρθρώσεις (articulation).

Κάθετη (δι)άρθρωση: σημείο μέσα στον καπιταλιστικό κύκλο της παραγωγής/ αναπαραγωγής.

Οριζόντια (δι)άρθρωση: χωροταξική κατανομή και συσχετισμοί.

Αυτή η συνδυαζόμενη κάθετη-οριζόντια (δι)άρθρωση των αγώνων περιστρέφεται γύρω από αποφασιστικής σημασίας σημεία διασύνδεσης: ΤΑ ΚΟΜΒΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

ΚΟΜΒΟΙ = Σημεία σύνδεσης μέσα στο ΔΙΚΤΥΟ. Αυτά μπορεί να είναι ιεραρχημένα στρατηγικά και σε ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ. Αυτά θα συμβολίζουν τα σημεία των προχωρημένων μαζικών αγώνων της εργατικής τάξης!

Αλλά, ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Καμία απλοϊκή («μηχανική») συσχέτιση μόνο στο κάθετο επίπεδο· δηλαδή, [απαιτείται] άμεση ισοδυναμία του επιπέδου της καπιταλιστικής παραγωγής και της πρωτοπορίας των μαζικών αγώνων της τάξης.

Έτσι, ο ίδιος ο κύκλος αγώνων του 1968 μεταμόρφωσε το δίκτυο των αγώνων, τόσο κάθετα όσο και οριζόντια, προκαλώντας κατ' αυτόν τον τρόπο την «ταξική ανασύνθεση».

ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗ

Η δυναμική ανάπτυξη της «τάξης» διαμέσου του αγώνα σε καθορισμένες/ κυμαινόμενες συνθήκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης της εργατικής δύναμης:

«Το φαινόμενο της ταξικής ανασύνθεσης πρέπει να ειδωθεί σε σχέση με το επίπεδο των γενικών κινήματων του συλλογικού αγώνα και έτσι:

α) δεν είναι και δεν μπορεί να είναι μία μηχανική αντανάκλαση της (τωρινής) καπιταλιστικής (δι)άρθρωσης της εργατικής δύναμης. Ακόμη και αν αυτή η ανασύνθεση κάνει πολιτική χρήση της αντικειμενικής (δι)άρθρωσης, υπερβαίνει δυναμικά τις στατικές και αντικειμενικές διαφορές

Μετάφραση

Romano Alquati

Το δίκτυο αγώνων στην Ιταλία.

ανάμεσα στα τεχνολογικά επίπεδα και στα επίπεδα της εκμετάλλευσης –διακριτά, διαφοροποιημένα –της ζωντανής εργασίας, δηλαδή, της «εργατικής τάξης»,

β) δεν είναι ζήτημα συνειδησης, νοούμενης ως το επίπεδο κατανόησης ή πολιτικής κρίσης ενός συγκεκριμένου εργάτη ως άτομο, που ανήκει στη μία ή την άλλη διαστρωμάτωση της εργατικής δύναμης, ή στον ένα ή τον άλλο οριζόντιο πυρήνα της παραγωγής.»

Άρα,

ΔΙΚΤΥΟ ΑΓΩΝΩΝ = Μπορεί τώρα να εννοηθεί ως η δυναμική διαδικασία της κυκλοφορίας (επικοινωνίας) των αγώνων, της ομογενοποίησής τους μέσα στις ευρείες ζώνες της καπιταλιστικής παραγωγής συγκεκριμένων τύπων εργατικής δύναμης (πχ. «Ευρωπαϊκή ζώνη»)

** Η παρούσα φάση ανήκει στην ΔΙΕΘΝΗ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗ (κάθετη και οριζόντια) της «εργατικής τάξης» .

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΙΕΡΑΡΧΙΑ

Ιεραρχία σημειώσεων του αγώνα ως εξής:

Στην κορυφή: «Η μεγαλύτερη συγκέντρωση ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ, σε άμεση επαφή με τα αφεντικά τους, όσο περισσότερο συμβαίνει τόσο αυτά γίνονται κέντρα δύναμης και ελέγχου του διεθνούς κεφαλαίου. Γύρω τους, σε άμεση σχέση μαζί τους, οι μάζες της βοηθητικής και «τριτογενούς» εργατικής δύναμης, συμπαγείς στην υπηρεσία αυτών των καπιταλιστικών κέντρων εξουσίας.»

Τότε: «...εθνικά και περιφερειακά δίκτυα.» Στο χαμηλότερο επίπεδο, οι μαζικοί αγώνες του ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ σε ζώνες όπου ακόμη παλεύουν να επιτύχουν την εμφάνιση συγκεκριμένων καπιταλιστικών μορφών παραγωγής και συσσώρευσης.

Τα διεθνή ΔΙΚΤΥΑ συνιστούν σημεία μέγιστης συσσώρευσης πληροφοριών που αφορούν σε αγώνες και κέντρα διανομής «λειτουργικών» πληροφοριών:

«Γενικά, αποτελούν σημεία μέγιστης μαζικοποίησης και καλύτερου άμεσου συνδυασμού διαφορετικών στιγμών

του αντικαπιταλιστικού αγώνα. Αυτό γενικά συμβαίνει στα σημεία μέγιστης φυσικής συγκέντρωσης διαφορετικών ΣΥΜΠΑΓΩΝ ΜΑΖΩΝ (MASSIFIED MASSES) εργατικής δύναμης. [...]

**Σε αυτά τα σημεία συγκέντρωσης/μαζικοποίησης ικανά να «αξιοποιούν» την καπιταλιστική ενσωμάτωση του κύκλου, θα βρεθούν ΠΡΟΩΘΗΜΕΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ (propelling forces) των αγώνων της εργατικής τάξης.

ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΩΝ

= στρατηγική που να λαμβάνει υπ' όψιν της την «τεχνική αποκέντρωση και εξαγωγή του κεφαλαίου» από τη μία μεριά, και την «οικονομική-νομισματική συγκέντρωση και τον συγκεντρωτισμό» (αντίστοιχα) από την άλλη.

Ακολουθεί μια λεπτομερής ανάλυση της Ιταλίας σύμφωνα με τις παραπάνω έννοιες –μεγαλειώδεις θέσεις που το συγκεκριμένο διεθνές/εθνικό/περιφερειακό δίκτυο αγώνων εντόπισε σημειώσεις του πιο αναβαθμισμένου εργατικού αγώνα στην Ιταλία (1968/69). Έχουν εξαχθεί από αυτή τη συζήτηση ένα με δύο γενικά και μεθοδολογικά σημεία:

-Σημαντικές διαφορές ανάμεσα σε δυνάμεις της διεθνούς εισαγωγής (insertion).

α) τοπικός ΕΛΕΓΧΟΣ/ ΚΕΝΤΡΟ (COMMAND/CENTER) από το οποίο εξαγωγή κεφαλαίου, αλλά κέρδος και κεντρική πολιτική-πολιτική συγκεντρωτισμού (policy centralized) (βλέπε FIAT)

β) Εξωτερικής προέλευσης ΕΛΕΓΧΟΣ, εισαγωγή κεφαλαίου, εξωτερική συγκέντρωση κέρδους (βλέπε πετροχημικά, φαρμακευτικά)

Το 1968 συμβαίνουν οι πρώτες αξιοπρόσεκτες πρωτοβουλίες για το συντονισμό της στρατηγικής «πρόσωπο με πρόσωπο» (vis a vis) στους διαφορετικούς διεθνείς κύκλους του κεφαλαίου (οι οποίες φυσικά επεκτείνονται πέρα από τα ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ή το ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ στα ΓΡΑΦΕΙΑ, τις ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ, τις ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ κλπ.) Ειδικότερα: Γενική Συνομοσπονδία Εργατών της Ιταλίας: IKK στη συμφωνία FIAT/CITROEN.

-Ξανά, επίθεση στην μηχανική «ισοδυναμία» των πιο ανεπτυγμένων κόμβων (ή πόλων) αγώνων (σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο) με υψηλότερη οργανική σύνθεση του κεφαλαίου – που στην Ιταλία μπορεί να είναι τα ελαστικά και η μεταλλουργία:

«Η συγκέντρωση και η μαζικοποίηση είναι “προϋποθέσεις”, ασφαλώς, αλλά από μόνες τους δεν εξηγούν τίποτα: ιστορικά μιλώντας, και από τη θέση της εργατικής τάξης, είναι αυτές οι ίδιες που πρέπει να εξηγηθούν. Με άλλα λόγια, η συγκέντρωση, η μαζικοποίηση και η ενσωμάτωση πρέπει να ειδικωθούν ως αποτελέσματα του ταξικού αγώνα, τα οποία μετά συμπεριφέρονται, ενοποιούνται και ομογενοποιούνται ακριβώς από αυτούς τους τομείς.»

Η συζήτηση τώρα μετατοπίζεται στον εντοπισμό των «ηγετικών δυνάμεων» των αγώνων.

ΟΙ «ΠΡΟΩΘΗΜΕΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ»

* * Θέση: το «μυστικό» του νέου δυναμικού ανταγωνισμού στο ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ, τα ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ, τον ΤΟΜΕΑ, τον ΠΟΛΟ και την ΠΕΡΙΟΧΗ = «ΝΕΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ»

ΝΕΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

α) καμία αντικειμενική ενότητα/ομογενοποίηση –π.χ. Υψηλός βαθμός διαφοροποίησης προσόντων (παρόλο που γενικά συμβαδίζουν με την προηγμένη καπιταλιστική-«επαγγελματική» επιλογή/διαμόρφωση του τύπου της εργατικής δύναμης)

β) ΑΛΛΑ υποκειμενική ενότητα της άρνησης σε παγκόσμιο («κοινωνικό») επίπεδο: «η άρνηση έχει κίνητρα τα οποία προέρχονται από την ενότητα του κύκλου της εκμετάλλευσης της τάξης»

Πώς γίνεται αυτό;

-ως ένας τύπος εργατικής δύναμης (επαγγελματικά επαρκής όσον αφορά στην πιο πρόσφατη καπιταλιστική ανάπτυξη της εργατικής δύναμης), απολαμβάνει μια απαραίτητη διασπορά σε ολόκληρη την κάθετη και οριζόντια (δι)άρθρωση του Κεφαλαίου.

- Συνεπώς, δυνατότητα ενοποίησης των αγώνων

- Μεταβαλλόμενες σχέσεις μεταξύ Νέων/ Παλαιών Εργατών:

Η δύσκολη διαλεκτική της ανασύνθεσης (με την έννοια της ομογενοποίησης των νέων και των παλιών αγώνων) προχωράει παρά τα αντικειμενικά εμπόδια (επαγγελματικά προσόντα, προσδιορισμός δουλειάς), τα υποκειμενικά εμπόδια (ιδεολογία, ακτιβισμός, εμπειρία από ιστορικές οργανώσεις, πολιτισμικός/ συμπεριφορικός προσανατολισμός, δουλειά πρόσωπο με πρόσωπο, τάξη κλπ)

Σημασία σ' αυτή τη διαδικασία της ΑΝΕΠΙΣΗΜΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ -νέοι εργάτες απορρίπτονται το κόμμα του Γκράμσι, χαμηλός δείκτης συνδικαλισμού, ΩΣΤΟΣΟ πραγματική αναδιάρθρωση σχέσεων με παλιούς εργάτες σε αγώνες που (δι)αρθρώνονται διαμέσου της ΑΝΕΠΙΣΗΜΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ (βλέπε “παθητικότητα”, παρακάτω)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΝΕΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ

«Γιατί το ευρωπαϊκό κεφάλαιο –δηλαδή, ο κύκλος της συσσώρευσης του κεφαλαίου στο τρέχον επίπεδο του στην διεθνή τεχνική σύνθεση –χρειάζεται την νέα εργατική δύναμη;»

α) Επίπεδο αυτοματοποίησης της άμεσης παραγωγής-κλίμακα της ευρωπαϊκής παραγωγής –αγαθά και τεχνολογικά χαρακτηριστικά των κυρίαρχων κλάδων όσον αφορά το γενικό επίπεδο της εφαρμογής της επιστήμης στην ανταλλαγή (αντικατάσταση) της ζωντανής εργασίας με νεκρή εργασία, παράγοντας την υπεροχή μιας νέας μορφής «δουλειάς», κατανεμημένης, γραμμής παραγωγής και σειράς εργασιακών διαδικασιών ελεγχόμενες διαμέσου της αποσύνθεσης και της απλούστευσης της εργασίας, και που επεκτείνεται στην διοίκηση και τις υπηρεσίες (κυκλοφορία).

Έτσι, η ίδια η «νέα εργατική δύναμη» είναι πιστοποιημένη (qualification) από τη θέση του κεφαλαίου:

* «Μια ώρα νέου εργατικού δυναμικού παράγει υψηλότερο περιθώριο υπεραξίας από μια κανονική μέση ώρα».

β) Επίσης, η ίδια η δουλειά μεταμορφώνεται άμεσα μέσω αυτόματων οπτικο-ακουστικών ελέγχων στην εργασιακή διαδικασία. Εδώ, επίσης, έχουμε μεγαλύτερη παραγωγικότητα της νέας εργατικής δύναμης.

Σημείωση: Ταυτόχρονος αποκλεισμός και ανακατανομή της παλιάς εργατικής δύναμης: «ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ»

Συνεπώς, συνεχής εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης = ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ωστόσο, η μόνη δυνατή απαίτηση δεδομένης της θέσης τους μέσα στην εργασία («με βάση τη σχέση εργασίας τους») = ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΦΡΑΓΚΑ! Και, τα αφεντικά δεν είναι ικανά να παραχωρήσουν ακόμη κι αυτό!

ΕΠΟΜΕΝΩΣ, θέση: Σωματεία πρόσωπο με πρόσωπο.

Αυτό το καινούριο σύμπλεγμα για πρώτη φορά έγινε ορατό γύρω στο 1960-61 στις FIAT, OLIVETTI, MONTECATINI, ITALSIDER, MICHELLINI. Στη συνέχεια εξαπλώθηκε, ακόμη και στην γεωργία:

γ) «Νέοι τεχνίτες»

«Οι εργάτες που αποκαλούνται “τεχνίτες” είναι για εμάς, πάνω από οτιδήποτε άλλο, η μάζα των νέων επαγγελματιών που απαιτούνται από τα νέα επίπεδα αυτοματισμού και εκμηχανισμού του παραγωγικού κύκλου: αυτά είναι τα νέα επαγγέλματα που συνδέονται με βοηθητικές λειτουργίες, ειδικά στο σύνολο του προγραμματισμού, στην εφαρμοσμένη έρευνα, κλπ...».

i) Είναι αδύνατο να διαχωρίσει κανείς τις «τεχνικού-σκοπού» λειτουργίες της βοηθητικής εργασιακής μορφής από τις «πολιτικές» λειτουργίες της επιτήρησης και του ελέγχου, καθώς ο ίδιος ο «έλεγχος» μεταμορφώνεται ολοένα και περισσότερο σε «τεχνικού-σκοπού» μορφή. Ο «προγραμματισμός» ασχολείται με την αυξανόμενη «παραγωγική κατανάλωση» της εργατικής δύναμης ως χρόνο και υπόθεση εργασίας.

ii) Το πρόβλημα της «άμεσης» πρόσωπο με πρόσωπο «έμμεσης» παραγωγικής εργασίας –το οποίο δεν μπορεί να τεθεί μόνο του ως ζήτημα ατομικής πιστοποίησης δημιουργίας εργατικής δύναμης. (πχ στο σχολείο ή το πανεπιστήμιο)

-ένα στοιχείο αυτής της «πιστοποίησης» προκύπτει πάντα από τον κοινωνικό χαρακτήρα της εργασίας ως παραγωγικής δύναμης.

-η έμμεση παραγωγική εργασία, απαραίτητη για το κεφάλαιο, πρέπει να αναλυθεί σε σχέση με:

ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΕΚΜΗΧΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ.

Σημείωση: Όμως, κατ' αναλογία της αυξανόμενης σημασίας μέσα στην αναπαραγωγική διαδικασία, το Κεφάλαιο επιζητά να «εξορθολογήσει» ακόμη και αυτή την «έμμεση» παραγωγική ζωντανή εργασία, μέσω ηλεκτρονικών συστημάτων, μέσω χρονομέτρησης, ρυθμικού ελέγχου και κατάτμησης (parcelization) κλπ. Έτσι οι πλασματικές «βαθμίδες» (ιεραρχία) και το «στάτους» υπονομεύονται από το ίδιο το κεφάλαιο και την απαραίτητη αναδιάρθρωση αυτής της μορφής ζωντανής εργασίας (έμμεσης), ενσωματώνοντας την στην γραμμή/ ροή (δι)άρθρωσης της άμεσης παραγωγικής δύναμης.

Συνεπώς οι αγώνες αυτού του τμήματος της ζωντανής εργασίας συγκλίνουν με αυτούς των εργατών στην γραμμή παραγωγής (line-workers).

* Στρατηγικά, η κρίσιμη διάσταση αυτής της αφομοίωσης των διαφορετικών τύπων ζωντανής εργασίας (δηλαδή άμεσα και έμμεσα παραγωγική) στους αγώνες (στους οποίους η «τεχνική» εργατική δύναμη μπορεί, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, να αναλάβει ρόλο πρωτοπορίας) είναι ότι η μαζική εργασία πρέπει να κινηθεί πρωτίστως αυτόνομα:

«τίποτα δεν είναι πιο επικίνδυνο από τις σοφιστικές θεωρίες όσων διατυπώνουν μια μηχανική σχέση μεταξύ της ζώνης αντίληψης του κύκλου και του ρόλου της πρωτοπορίας της μάζας στους αγώνες. Στην πραγματικότητα συμβαίνει το αντίθετο. Δεν είναι η συνείδηση του μεμονωμένου εργάτη, το επίπεδο της αντίληψής του πάνω στην εργασιακή διαδικασία ως ολότητα ή στην λειτουργία της κατανάλωσης κλπ κλπ, που ορίζει το επίπεδο ενός κινήματος αγώνα και του δίνει ένα "προωθητικό" μέρος πρόσωπο με πρόσωπο με τον συνολικό ταξικό αγώνα.»

iii) Η θέση των νέων εργατών μέσα στη σφαίρα της κυκλοφορίας και των υπηρεσιών –παρόμοια στιγματισμένοι από την αυξανόμενη ένταση της εκμετάλλευσης (ακόμη και όταν το «σταθερό κεφάλαιο» αντικατέστησε την ζωντανή εργασία –αλλάζοντας την οργανική σύνθεση– αποτελούσαν από εργασιακές διαδικασίες, μεθόδους και χαρτιά).

Παρόμοια ομογενοποίηση –ανασύνθεση των αγώνων

ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

«Για εμάς την "εργατική τάξη", το σήμερα περιλαμβάνει και τους τεχνικούς (αυτό ήταν ήδη ξεκάθαρο για τον Μαρξ...) και επίσης περιλαμβάνει ακόμη διαφορετικά τμήματα της "μη-παραγωγικής" εργασίας: θα τοποθετήσουμε εδώ το φοιτητικό κίνημα.»

* Παρ' όλα αυτά, υπάρχει μια συχνή ταύτιση της «εργατικής τάξης» με αυτό το τμήμα της «άμεσης παραγωγικής» εργασίας που ο Μαρξ και ο Λένιν έθεσαν ως «εργάτες στο εργοστάσιο».

Αυτό το τμήμα της εργατικής τάξης ήταν ο ιστορικός πρωταγωνιστής των αγώνων στο 1° ΠΠ και έπειτα: «Εάν ο τεύλορισμός και η επιστημονική οργάνωση της εργασίας είχε πολιτικούς σκοπούς, αυτοί ήταν να θέσουν σε κρίση το επίπεδο της πολιτικής οργάνωσης που επιτεύχθηκε από αυτούς τους συγκεκριμένους εργάτες, τους εργάτες του εργοστασίου.»

ΑΛΛΑ, τώρα, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια μετά-Τεύλορ, μετά-εξορθολογισμού κατάσταση –βλέπε Ιταλία στα '60s.

α) αύξηση των εργατών στα εργοστάσια –συγκέντρωση και μαζικοποίηση. Αυτό περιλαμβάνει και βοηθητικές διαδικασίες.

β) καπιταλιστικός εξορθολογισμός της «έμμεσης παραγωγικής», τριτογενής και φάσεις της κυκλοφορίας της εργασιακής διαδικασίας.

γ) κυριαρχία της μαζικής νέας εργατικής δύναμης: υποκειμενικό σπάσιμο σχέσεων με ειδικούς του συμβουλίου «εργάτες στο εργοστάσιο» του 1917-1920.

ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΙ ΤΟΜΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗ

Οι κορυφαίοι τομείς της ταξικής ανασύνθεσης όσον αφορά στην παραγωγή/ αναπαραγωγή του κεφαλαίου = ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ (κόμβος στους κύκλους μεταλλουργίας, καουτσούκ, γυαλί, κλπ) ΠΕΤΡΟΧΗΜΙΚΑ

* Η τωρινή αναδιάρθρωση/ ανασύνθεση των τομέων (αεροδιαστημική βιομηχανία, έρευνα, αυτοματοποίηση των υπηρεσιών, εμπορευματοκιβώτια,

κλπ) συμβαδίζουν με μια νέα ΠΟΛΙΤΙΚΗ πρωτοβουλία από το συλλογικό καπιταλιστικό σώμα για να υπερισχύσουν της εργατικής τάξης σε διεθνές επίπεδο, για ένα αρκετά μεγάλο διάστημα:

«Αυτή η πρωτοβουλία είναι ΠΟΛΙΤΙΚΗ δεδομένου ότι στοχεύει στο να μεταβάλλει πολιτικά την σύνθεση και τους πολιτικούς όρους της ταξικής σχέσης, και έτσι να απαλλάσσει τον εαυτό της από της κατάσταση κρίσης στην οποία έχει βρεθεί εξαιτίας των ταξικών κινήσεων του αγώνα που έλαβαν χώρα πρόσωπο με πρόσωπο με τον προηγούμενο κύκλο αγώνων.» Επομένως, αυτοί είναι στρατηγικοί τομείς του αντικαπιταλιστικού αγώνα στην παρούσα φάση. Δεδομένου αυτού, αντιπροσωπεύουν έδαφος αποφασιστικής πολιτικής σημασίας: αλλά πρέπει να είναι αναμενόμενο ότι οι Εργάτες στο Εργοστάσιο θα επιδείξουν ένα όλο και πιο προωθητικό ρόλο στους αγώνες σε κοινωνικό επίπεδο.

ΥΠΟΓΕΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ / ΟΛΟΦΑΝΕΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η ομογενοποίηση προχωράει παρά την / διαμέσου της τεχνολογικής διαφοροποίησης.

Ανασύνθεση = αυτή η διαλεκτική ενοποίηση της τάξης στον αγώνα ενάντια στο Κεφάλαιο, αυτό είναι το ειδικό αποφασιστικό επίπεδο και η ειδική αποφασιστική μορφή συσσώρευσης.

** Η τάξη είναι «αρκετά καλή» στο να «χρησιμοποιεί» το δοσμένο αυτό επίπεδο/ μορφή της καπιταλιστικής συσσώρευσης (συμπεριλαμβανομένης της «τεχνολογικής διαφοροποίησης» στον αντικαπιταλιστικό της αγώνα:

«Η εργατική τάξη χρησιμοποιεί στον αγώνα της ενάντια στο κεφάλαιο την δική της λειτουργία (παγκόσμια, δομημένη, ενοποιημένη) ως παραγωγική τάξη (class productive) του κεφαλαίου.»

Θέση – κλειδί: Εργατική τάξη και αξιοποίηση του δοσμένου επιπέδου και της μορφής (κύκλοι) του κεφαλαίου.

ΥΠΟΓΕΙΟΣ & ΠΑΘΗΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ.

- στην μέτα –Τεύλορ/Φορντ/ Κέυνς εποχή, τα «απόβλητα» (waste) και το να «προχωράμε αργά» (going slow) πρέπει να είναι συλλογικά οργανωμένα (δεν μπορεί να είναι η παλιακή μεμονωμένη «άρνηση»)

- Δεδομένης της διαρκούς καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης/ ανασύνθεσης της αλληλεξάρτησης των στοιχείων της «συλλογικής» εργασιακής – διαδικασίας (μέσω του χρόνου και της μελέτης εργασίας/ κίνησης (motion work study), της αντικατάστασης της νεκρής με ζωντανή εργασία, του προγραμματισμού των κύκλων), η ίδια η αντίσταση πρέπει παράλληλα να επαναπροσδιορίζεται με ολοένα και πιο συλλογικό τρόπο.

= πάγιο (constant) αίτιο/αποτέλεσμα φέροντας την επανάσταση στον τρόπο παραγωγής της καπιταλιστικής εργασιακής διαδικασίας συγκεκριμένα.

- Αυτή η εν εξελίξει οργάνωση πρέπει να είναι ανεπίσημη, προϋπόθεση της ευελιξίας και της αναθεώρησης.

ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

Βλέπε την επίθεση στην κατασκευάστρια εταιρεία αυτοκινήτων British Leyland για την ανατροπή της δουλειάς με το κομμάτι, την επίσημη (δι)άρθρωση των αγώνων της εργατικής τάξης μέσω αντιπροσώπων εμπορικού σωματείου (ιστορική οργάνωση) – απαιτώντας επαρκή ανεπίσημη/ συλλογική αναδιάρθρωση από πλευράς της τάξης.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΩΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΝΑΓΚΑΙΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

-Ωστόσο, ο «ολοφάνερος» αγώνας δεν χρειάζεται να «καταργήσει» αλλά να «συνεχίσει» ή να «επανωθήσει» των υπόγειο/ underground αγώνα (βλέπε Alfa Romeo, όπου οι απεργίες τελικά εγκαταλήφθηκαν από το σωματείο απλώς για να ενισχύσουν το επίπεδο του ανεπίσημου οργανωμένου αγώνα. Ο παθητικός, υπόγειος αγώνας υπερισχύει ΠΑΝΤΑ, η οργάνωση της εργατικής τάξης του αγώνα υπάρχει πάντα.